

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Heu! Mala Sunt vincina bonis

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Summè bona valetudo (secundum Hippocratem) summè periculosa est. Plerumque magnis gaudiis dolores adhaerescunt. Magis periculosa navigatio est, cum, vento secundo, modo in hanc, modo in illam partem lascivit anceps velù, quàm cum adverso turbine sinus obliquat gubernator. Solet fortuna, inquit Caesar, quos pluribus beneficiis ornavit, ad duriorum casum reservare. Effusiores risum lacrima plerumque claudunt. Omnis enim felicitas dubia est, nec beatissimorum facile ullus dixerit quamdiu talis futuras sit: Nam quod regnum est (inquit Seneca) cui non parata sit ruina, & proculcatio, & dominus, & carnifex? nec magnis illa intervallis divisa; momentum interest inter solum, & aliena genua. Quis enim ignorat magnas arbores diu crescere, una hora extirpari? Quisquis es, fortunam reverenter habe; non enim melius res secunda perdurant, quam si animus continens eas gubernet: potentia utique mediocriter usurpata omnia bona conservat, ait Dio.

Gantsch ende al welvarende te zijn, isorghelijck, ende dient voor verdacht ghehouden te werden, seydt Hippocrates. Een schip is in meerder ghevaer, om door een stercken voor-wint om-gheflaghen te werden in't gyben, als door een teghen-windt in't laveren. Wtmuytende toevallen van gheluck hellen veeltijds tot sware veranderinghen, seydt Caesar. Het onmatich ende uytchetterende lachen werdt veeltijts met tranen besloten. Alle voorspoedt is wanckelbaer: in voeghen dat selfs de aldergheluckichste niet en weten hoe langhe hun welstande duynen sal. Wat heerschappye isser, seydt Seneca, dewelcke niet den val, de vertredinghe, den heerscher, jae den beul op de hielen nae en gaet? En dickwils isser niet veel spelens tusschen d'een en d'ander. Op een Conincklijke stoel verheven te zijn, ende selfs een voertval te doen aen andere, is somwylen nau een uyre tijds verscheyden. Wie en siet niet dat hooghe boomen langhe wassen, en dickwils op een ooghenblick uytgheroeyt werden? Het is dan best t'elcken als ons het gheluck toelacht, op ons hoede te zijn: op dat wy met het bedrieghelijck lockaes, ghelijck een domme visch niet wech gheruckt en werden.

*Voor al u saken wel besint,
Wanneer u schip seylt voor de wint:
Want die in't gyben eens misdoot,
Verliest wel licht'lijck lys en goet.*

SEN. 28. EPIST.

Ad omne fortuitum bonum suspiciosi & pavidi stare debemus, & fera & piscis spe aliquà oblectante decipitur: munera ista fortunae reputamus: Insi-

die sunt.

PET. ARMIL. LIB. 8.

Effusam saepe letitiam tristes & adversa res excipiunt.

OVID. 4. PONT. 3.

Tu quoque fac timeas, & qua tibi lata videntur, Dum loqueris, fieri tristia posse puta.

P

Voor

EY fiet eens, vrienden, fiet, wat macht den gild. os baten
 Dat hy een rosen hoet mach dragen achter straten?
 Al wort hy schoon gestreelt, 'tis voor een corte vvijl,
 Eylaes van achter volght de slager met de bijl.
 Hoe dom is menich mensch! sy rasen, spelen, vvoelen,
 En van dat comen sal en isser geen gevoelen;
 Maer hoort een nutte les voor alle vuyl bejagh,
 Peyst staech op uvv' vertreck, of aen den jongsten dagh.

1. IOHAN. 2.

Mundus transit, & concupiscentia ejus.

T*Aure quid eximiis te cornua nexa corollis?
 Quidvœ juvant agili tympana pulsa manu?
 Mox lanius rigidâ seriet tibi colla securi,
 Parvaque perpetuâ gaudia nocte lues.
 Quid rosa, quid litui tibi, quid, homo, blanda libido
 Proderit? & vasto quidquid in orbe placet.
 Heu! levis & brevis est mundi, vel summa, voluptas,
 Et premit emeritum mors sine morte jecur.*

De court plaisir, long repentir.

QVe sert au pauvre bœuf qu'on des fleurs l'environne,
 Puis qu'un sanglant boucher de si pres le talonne?
 Qu'attens tu cœur charnel des voluptez confort?
 Helas! de la ne vient qu'un' immortelle mort.

P O S T